

Adok, kapok

2011 április 14. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Nem hinném, hogy innen, az erkölcsi mocsaras Magyarországról bármi alapom lenne kritikát írni, vagy savazni ezt a gyapotszed?t, de meg kell tennem, mert elindul bennem egy gyilkos kór, aztán annyi…

Már a kezdet kezdetén sem voltam cseppet sem büszke arra, hogy magyar a vére. Szerintem. A neve alapján

simán az. Gál Lajos. Az okostojás. Aki sohasem a szépségével, barátságával, sokkal inkább a pulykafejével hódított. De mert elment Hollandba, nagymen?sre Fanhálóztatta magát. Hogy ? az eredeti Aloysius Paulus Maria „Louis” van Gaal.

Miután 1995-ben visszatért Magyarországra iskolás csapatával, az Ajaxszal BL-derbire a Fradi ellen, az oktatós focival meg a hergel?s beszólásával, már ami a huhogós stílust illeti, nem lett szimpatikus. S?t, utálatos.

Amikor gennyesre nyerte magát a zamszterdami fiatalkorúakkal, elment világot megváltani. Nem szívesen írom le, de sikeres volt a Barcelonánál, ahol összebarkácsoltak neki két spanyol bajnoki aranyat, meg egy Király Kupa-befutót. A dicsfény viszont elolvasztotta agya biztosítékát. Hollandosította a büszke katalán csapatot, hírmondónak hagyott csak helyi er?t, aztán nekiállt bemagyarázni a spanyoloknak, hogy igazából ? akasztotta fel a Napot az égre. Aki nem hitt neki, mehetett Puta madréba!

Az cuki volt, amikor lapátra tették a holland válogatott elejér?l, de ebb?l is jól akart kijönni, hiszen azt terjesztette magáról, hogy ? lehet Sir Alex utódja a Manchester Unitednél. Kemény az arc, biztos sokat „kamillázott” abban az id?ben, ezért beszélt ilyen marhaságot. Visszakavart Katalóniába, de ott már nem karmolták annyira, úgyhogy kirúgták, bels?vel.

Hollandiában az AZ nev? szövetkezettel termesztett arany tulipánt, bajnok lett, aztán érkezett az általa csak „álomcsapatnak” tartott Bayern meghívója. A gyilkos vacsora már az elején elkezd?dött, de a vezet?ség már a startnál sokat tartotta a hátát, meg a száját. Sokan marták ?t, nem alaptalanul. Az örökösen tárcsázó Toni, meg néhány, amúgy jó arc, remek labdarúgó belátta, fafejb?l nem lesz sikeredz?. Velük. Leléptek. Igaz azóta is sodródnak. Az olasz kan els? éve - még Gál Lajos el?tt - bámulatosra sikeredett, de Fanhál leoltotta Lucát, szerinte feka minden, amit m?velt. Ribéry sem ok nélkül látogatta a cseh remeket, Doktor Szovát a betegségeivel. Inkább kibújt a holland szorítós fapapucsából. Bel?le senki sem farag papucsembert, Möszj? Chief! Oui or not oui?
Van Gaalnak mákja volt, mert az els? germán évében kupát, meg bajnokságot nyert, ezért aztán a müncheni Városháza erkélyén állati módon ünnepeltette magát. Na jó, keveseknek jött össze, hogy spanyol, német meg holland kupagy?ztes meg bajnok legyen. De ennyi elég a dicséretb?l, ezt is epe ízzel a torkomban, és sajgó klaviatúrával írtam csak le. Muszáj volt!

„*Ismerem a sikerhez vezet? utat*"

De eljött a nagy pillanat! Beégett a 2010/2011-es béelben, jó korán kivették a mancsai közül a salátástálat (mennyire utálom ezt a kifejezést!), bukott a német kupában. És a végs? csapás! A h?zöng?s bajor derbin, égéssel felér? döntetlen a nürnbergi mesterdalnokokkal. Halál Fanhál!

Megegyezés a lelépés összegér?l, autó kulcs leadás, szolid pápá a maréknyi rajongónak, és újra süt a Nap München felett!
Köszönjük, Du arrogáns arschloch!
Most kaptál!
Ahogyan adni szoktál!

Horti Gábor, fourfourtwo.hu

Ajánló